

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

E REV. br. 34/23

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Zenel Leku i Muhamtet Rexha članovi veća, u pravnoj stvari tužioca N., „E.“ sa sedištem u G., vlasnika S. B., koga po punomoćju zastupa Halim Kuqi, advokat iz P., protiv tuženog Regionalni Vodovod Priština sa sedištem u Prištini, po predmetu spora radi naknade štete, odlučujući po reviziji tuženog podnetoj protiv presude Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje Kom. Dh. Shk. II. br. 812/23 od 05.09.2023. godine, u sednici veća održanoj dana 22.02.2024. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog podneta protiv presude Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje Kom. Dh. Shk. II. br. 812/23 od 05.09.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Privrednog suda Kosova – Prvostepeno odeljenje KE br. 1078/22 od 20.03.2023. godine, u stavu I izreke usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca N. „E.“, te je obavezan tuženi Regionalni Vodovod Priština, da na ime naknade štete nastale dana 25.02.2010. godine u selu B. – Opština K. P., kao posledica pucanja vodovodne cevi, isplati tužiocu i to:

Na ime oštećenja električne opreme iznos od 11.939,00 evra, na ime oštećenja objekta iznos od 1.496,00 evra, na ime izgubljene dobiti iznos od 17,00 evra, odnosno 13.452,00 evra ukupno, sa pripadajućom kamatom po kamatnoj stopi koju primenjuju poslovne banke za sredstva deponovana na period preko godinu dana, počevši od dana podnošenja tužbe 18.06.2010. godine pa do konačne isplate, a sve to u roku od 7 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II izreke obavezan je tuženi da tužiocu isplati troškove postupka u iznosu od 4.761,00 evra u roku od 7 dana od dana prijema presude.

Protiv ove presude žalbu je uložio tuženi, a Privredni sud Kosova – Drugostepeno odeljenje je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je presudom Kom. Dh. Shk. II. Br. 812/2023 od 05.09.2023. godine odbio, a presudu prvostepenog suda KE br. 1078/22 od 20.03.2023. godine, potvrdio.

Protiv pravosnažne presude drugostepenog suda reviziju je u zakonskom roku podneo tužilac zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u reviziji.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom nije bilo bitnih povreda odredbi parničnog postupka na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a podnetom revizijom iako se na ovakve povrede ukazuje, ne precizira se koje su konkretno odredbe ZPP-a prekršene i u čemu se kršenje istih sastoji.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Dana 25.02.2010. godine u selu B. -Opština K. P., došlo je do oštećenja robe koja se u lokalu tužioca nalazila, a kao posledica pucanja vodovodne cevi. Prvostepeni je sud na osnovu nalaza veštaka odgovarajuće struke utvrdio da je do pucanja vodovodne cevi došlo jer cevi nisu odgovarale standardu koji je propisan za ovakav vid vodovodne mreže. Na osnovu nalaza veštaka građevinske struke utvrđena je visina štete koja je na objektu nastala, dok je prema nalazu veštaka elektrotehnike utvrđen stepen oštećenja robe koja se u lokalu nalazila, a veštaci finansijske struke su na osnovu priložene dokumentacije utvrdili količinu robe koja se u lokalu nalazila, te visinu izgubljene dobiti.

Pri ovako utvrđenom činjeničnom stanju, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je tužilac pretrpeo štetu onako kako istu definiše član 155. u ovom slučaju primenjivog ZOO, te da je na tuženom u smislu člana 154. stav 2. istog zakona obaveza da štetu nadoknadi. Snabdevanje i distribucija pijaće vode se vrši pod pritiskom, protokom pijaće vode kroz odgovarajuće cevi. Obzirom da je dakle reč o vodi koja se kroz cevi kreće pod velikim pritiskom, to se ovaj vid delatnosti ima smatrati opasnim. Shodno članu 174. stav 1. ZOO, za štetu od opasne delatnosti odgovara onaj ko se ovom delatnošću bavi, izuzev ukoliko u smislu člana 173. ZOO dokaže da predmetna delatnost nije uzrok nastanka štete. Tvrdnje tuženog da je rekonstrukciju vodovodne mreže obavljalo nadležno ministarstvo uz angažovanje određenih izvođača, te da je tuženi reagovao još u toku izvođenja radova, navodeći da se cevi koje se postavljaju u vodovodnu mrežu nisu odgovarajućeg kvaliteta, nije od uticaja za oslobođenje odgovornosti tuženog u smislu člana 177. stav 2. ZOO, jer čak i da ne postoji isključiva, svakako postoji solidarna odgovornost tuženog u smislu člana 177. stav 4. ZOO. Sem dopisa koji je upućen izvođaču radova, tuženi nije priložio niti jedan dokaz koji bi ga oslobodio odgovornosti za naknadu štete. Tuženi je, iako je znao da postavljene cevi ne odgovaraju propisanim standardima, niti su odgovarajućeg kvaliteta, izvršio tehnički prijem vodovodne mreže i nastavio da istom upravlja. Tuženi nije dostavio dokaz da je odbio tehnički prijem ovako napravljene vodovodne mreže, niti da je pak dostavio bilo kakvu primedbu ministarstvu koje je vršilo rekonstrukciju mreže. Jedina primedba koju je tuženi uputio nadležnom ministarstvu je ona koja se tiče nestanka vode i problema sa vodosnabdevanjem građana u toku trajanja rekonstrukcije vodovodne mreže. Shodno navedenom Vrhovni sud nalazi da su revizijski navodi koji se odnose na pogrešnu primenu materijalnog prava, neosnovane.

Sa iznetog, Vrhovni sud Kosova je našao da revizija tuženog nije osnovana, te je istu odbio i u smislu člana 222. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
E REV. BR.34/23 OD 22.02.2024. GOD.

PRESEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić

